

Come, Heavy Sleep

Come, heavy sleep, the image of true death;
And close up these my weary weeping eyes:
Whose spring of tears doth stop my vital breath,
And tears my heart with sorrow's sigh-swoll'n cries:
Come and possess my tired thought-worn soul,
That living dies, that living dies, that living dies, till thou on me be stole.

Come shape of rest, and shadow of my end,
Allied to death, child to his joyless black-fac'd night:
Come thou and charme these rebels in my breast,
Whose waking fancies do my mind affright.
O come sweet sleep, come or I die for ever,
Come ere my last, come ere my last, come ere my last sleep comes,
or come thou never.

Kom, diepe slaap

Kom diepe slaap, spiegel van de echte dood.
En sluit mijn vermoeide, met tranen bedekte ogen,
Tranen, waarvan de bron mijn levensadem ontnemt en
mijn hart verscheurt door diepe zuchten en kreten van verdriet
Kom en neem bezit van mijn afgematte, door gedachten bezwaarde ziel
Die levend wegwijnt, die levend wegwijnt, die levend wegwijnt
totdat jij (gij) mij hebt overmeesterd.

Kom, gedaante van de rust, voorbode van mijn einde
bondgenoot van de dood, kind van zijn zwarte, vreugdeloze nacht,
kom en verzacht de weerstand in mijn borst,
waarvan de aanhoudende wanen mijn gemoed kwellen.
Oh kom, zachte slaap, kom of ik sterf.
Kom voor mijn laatste, allerlaatste slaap, of kom nooit weer.